

Ἀδελφοί μου,

Ἔπιπνεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Περδσαμεν δύσκολες ἡμέρες, πολύ δύσκολες ἡμέρες. Ὑπάρχουν ἀκόμα δύσκολες ἡμέρες, ὅμως, ἡ μεγάλη θύελλα πέρασεν, θαρσεῖτε. Οἱ κρίσιμες στιγμές, οἱ πολλοὶ κρίσιμες στιγμές πέρασαν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι, χυθὴ πολύ αἷμα, εὐχόμεθα εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ χυθῆ ἄλλο αἷμα ἢ τουλάχιστον ὅσον τὸ δυνατόν λιγώτερον αἷμα. Πονέσαμεν, ὅλοι πονέσαμεν. Ἡμεῖς πονέσαμεν πολύ, δὲν λέω διπλά, λέω πολύ. Ὁ καθένας πόνεσεν γιὰ τὸν δικόν του πού ἔχασεν, πού πληγώθηκε, γιὰ τὸν δικόν του πού ἔχασεν τὴν περιουσίαν του καὶ τὲς ταλαιπωρίες του καὶ ὁ καθένας κλαίει καὶ λυπᾶται γιὰ τὸν δικόν του. Ἡμεῖς ὅμως ὑποφέρωμεν γιὰ ὅλους. Ὅλοι εἶναι τέκνα μας, ἀδελφοί μας, ἀδελφοί μας, γονεῖς μας.

Ἡμεῖς, κανέναν δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν. Δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ κρίνωμεν. Τὸ ἔργον μας εἶναι νὰ ἐπουλώσωμεν πληγὰς ἂν ὁ ΘΕΟΣ μᾶς ἐπιτρέψει. Τὸ θέλημα τοῦ ΘΕΟΥ εἶναι. Καὶ θὰ πῆτε γιατί ὁ ΘΕΟΣ νὰ μὴ ἐπιτρέψη; Μὰ ὁ ΘΕΟΣ τὸ θέλει ἀλλὰ ἡθὴ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δημιουργήσει γύρω των συνθήκας μίσους, τέτοιες πού μᾶς φράσσουν τὸν δρόμον νὰ βοηθήσωμεν ὅσον ἐπιθυμοῦμεν.

Δὲν κρίνομεν οὔτε θὰ κρίνωμεν, ὅμως δὲν μποροῦμεν καὶ νὰ μὴν ἀντιληφθοῦμεν ὅτι βρισκόμεθα σὲ φοβερὴν καταιγίδα. Δὲν κρίνομεν ποιὸς ἀναφε τὴν πυρκαϊάν, ποιὸς πρωτοπέταξε τὸ σπέρτο τὸ ἀναμμένο, ποιὸς μάζεψε τὸ ὕλικόν, τὸ ἔφλεκτο ἐκεῖνον ὕλικόν πού πῆρε πυρκαϊάν τὸ σπῆτι μας. Τὸ σπῆτι μας, ὅλων τὰ σπῆτια εἶναι τὸ σπῆτι μας, ἡ Κύπρος εἶναι τὸ σπῆτι μας. Δὲν θὰ κρίνωμεν κανέναν. Ἐργον μας εἶναι πῶς νὰ κατασβεσθῇ αὐτὴ ἡ πυρκαϊὰ τοῦ μίσους, γιατί πιστέψετε με, ἂν δὲν τὸ ἐπιτύχωμεν, τίποτε δὲν ἔχομεν ἐπιτύχει.

Καὶ ἂν ἀκόμα οἱ εἰσβολεῖς φύγουν καὶ δὲν σιγήσουν τὰ πᾶθη καὶ πάλιν θὰ χυθῆ αἷμα. Ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶναι ὁ πῖθ ἐπικίνδυνος αὐτὸς πού βλέπομεν μπροστά μας μὲ κανόνια καὶ ὄπλα. Ὁ πραγματικὸς ἐχθρὸς εἶναι μέσα στὸν ἄνθρωπον, εἶναι τὸ μῖσος, ἡ κακία, νόθα τέκνα τοῦ ἐγωῖσμοῦ. Ὁ καθένας Κύπριος καὶ Κυπρία ἀπὸ τὸν κοῦστρον, τὸν μαννάβην, τὴν ράπτριαν ἔχουν γίνει μεγάλοι πολιτικοὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ θὰ λύσουν τὸ Κυπριακό.

Μισοῦν καὶ ἐξάπτουν, ἀνήκουν εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην παράταξιν καὶ δονοῦνται μ' ἓναν τέτοιον φοβερὸν τρόπον πού γεμίζουν γύρω τους τὸ περιβάλλον τους μὲ μορφὰς σκέψεων κακίας διαφόρων τεράτων στοιχειακῶν πού μᾶς ἔδωσεν τὴν παρούσαν κρίσιμην κατάστασιν.

Σεῖς πρέπει ὅσον μπορεῖτε νὰ διαλύετε αὐτὰ τὰ στοιχειακά καὶ αὐτὸ εἶναι κυρίως τὸ ἔργον ἐνὸς σοβαροῦ ἀοράτου βοηθοῦ. Πιστεύω ὅτι ἐργάζεσθε πολύ καλὰ σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Τουλάχιστον ἐπιθυμῶντας, νὰ ἡρεμήσουν τὰ πράγματα καὶ κάνοντας μίαν εἰλικρινὴ προσευχὴν διαλύετε πολλὰ ἐκ τῶν στοιχειακῶν αὐτῶν χωρὶς νὰ ξέρετε συγκεκριμένα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον νὰ τὰ διαλύσετε, δὲν ἔχει σημασίαν, ἂν, καί, ἂν γνωρίζατε ἐνσυνειδήτως πῶς νὰ τὰ διαλύετε εἶναι καλύτερον καὶ εὐκολώτερον.

Ὅμως, ἀφήστε τὴν καρδίαν σας νὰ γίνῃ ἓνας ἥλιος ἀγάπης γιὰ ὅλους τοὺς συνανθρώπους σας, νὰ ἀκτινοβολῇ τὴν ἀγάπην τὴν λογικὴν ἀγάπην καὶ μὲ τρόπον αὐτὸν φέρνετε τὸν πολύ ἠγαπημένον κάτω στὴν γῆν, φέρνετε τὸν ἥλιον τῆς ἀγάπης μέσα στὸν βαρὺ συννεφιασμένον οὐρανὸν τῆς κακίας γιὰ νὰ διαλύσῃ τὰ νέφη τῆς κακίας καὶ τοῦ μίσους.

Αὐτοὶ πού διατείνονται ὅτι τὸν ἐκπροσωποῦν ἐμπρόσθησαν. Αὐτὸ δὲν εἶναι κατάκρισις, δὲν κρίνω, εἶναι μιά παρατήρησις πού ὁ καθένας τὴν κάμνει, ἀκόμα καὶ ἓναν νήπιον. Δὲν θὰ τοὺς κρίνωμεν, ἄνθρωποι εἶναι. Καθ' ἓνας σας νὰ φέρῃ ἓναν ἐξ αὐτῶν τῶν ποιμένων εἰς τὴν σκέψιν του καὶ θὰ τὸν γεμίση μὲ ἀγάπην καὶ νὰ ζυπνήσῃ μέσα του τὰς εὐθύνas. Ἡδὴ ὁ Διδάσκαλος σας τὸ κάμνει αὐτό. Ἔστω καὶ ἂν ζυπνῶντας μέσα τους ἡ συνειδήσις τοὺς κάψει, τοὺς ταλαιπωρήσῃ, θὰ τοὺς συνετίσῃ ὡστόσο, θὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὰ λογικά τους, καὶ ἂν μὴ τι ἄλλο, δὲν θὰ συνεχίσουν τὸν παράλογον τρόπον συμπεριφορᾶς των διὰ νὰ χυθῆ καὶ ἄλλον αἷμα.

Αυτό είναι ένα από το έργο σας.

• Όποιους έχει, Ιερωθῆ δέν χάνει τόν βαθμόν του, διότι ἕνας ἄλλος Ιερωμένος τό ἀποφασίζει ἢ ὄχι, διότι, τό μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης δέν εἶναι κωμωδία. Ἄν μέσα στήν ποίμνην οἱ ποιμένες ἀρχίζουν νά φιλονικοῦν, κακῶς, καί προπάντων τήν στιγμήν πού λύκοι εἰσβάλλουν μέσα στό ποίμνιον. Μὲ τό νά ἀρνεῖται ὁ ἕνας εἰς τόν ἄλλον τά δικαιώματά του δέν σημαίνει ὅτι δέν εἶναι ποιμένες, ἄς εἶναι καί ἀνάξιοι, ὥστόσο ὅμως κρατοῦν μίαν ράβδον νά τήν σηκώσουν ἐναντίον ἑνός κάποιου λύκου.

Παρακαλεῖσθε τόν ΚΥΡΙΟΝ νά τοῦς φωτίσῃ στό καθῆκόν τους καί εἶναι ἀληθές ὅτι λύκοι, ἔχουν εἰσορμηθεῖ μέσα εἰς τήν ποίμνην. Ἄς δώσει ὁ ΚΥΡΙΟΣ τόν φωτισμόν εἰς τοῦς παραφρονήσαντας ποιμένας. Αὐτό συνήθως συμβαίνει ὅταν ἕνας ξεχάσῃ τό καθῆκόν του, τόν ὑψηλόν προορισμόν του καί ἔχει γοητευθῆ ἀπό γήινες κατάστασεις καί ἀξιώματα καί γῆϊνα ἀγάθά.

Σεῖς, προσπαθῆστε νά εἴσθε τό φῶς εἰς τόν πολύ δυστυχισμένον καί βασανισμένον αὐτόν Χῶρον. Εἶμαι περήφανος γιά σᾶς, γιατί ἂν δέν ὑπῆρχεν αὐτός ὁ κύκλος θά εἶχε χυθῆ πολύ πολύ περισσότερο αἷμα καί τό μῖσος θά εἶχε γίνῃ τόσο πού θά ἦταν οὐρανομήκης φλόγες μίσους καί κακίας. Τόν ἔχετε περιορίσει τόν δαίμονα τῆς κακίας ἀρκεῖτά, ὅσον ἦτο ἐπιτρεπτόν.

Μὴν ἀπελπίζεσθε. Μπορεῖ νά λέγετε μὲ τήν σκέψίν σας, δέν ἐκάμαμεν ὅτι ἔπρεπεν νά κάμωμεν ἢ ὅτι μπορούσαμεν νά κάμωμεν. Δέν συμφωνῶ μαζί σας. Ἐκάμετε ὅτι ἦτο ἐπιτρεπτόν, ἄς μὴ ξεχνᾶτε ὅτι δέν εἴσθε σεῖς ὑπεύθυνοι διὰ τό μέγεθος τῆς φωτιᾶς πού ἔχει ἀνάψει καί τό πόσον ἔχετε σβῆσει αὐτήν τήν φωτιάν δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν δικήν σας ἐπιθυμίαν ἀλλά ἀπό τό ἐπιτρεπτόν συμφῶνως τῶν Νόμων τῆς αἰτίας καί τοῦ ἀποτελέσματος.

Ὅμως, μὴ χάνετε τό θάρρος σας. Ἄν χάσετε τό θάρρος σας ἡ ἐργασία σας θά εἶναι ὀλιγώτερον ἀποτελεσματική. Ἄν κρατήσετε τήν Ψυχικήν σας γαλήνην, ὅσον εἶναι δυνατόν φυσικά καί μεῖς θά βοηθήσωμεν νά τήν κρατήσετε τήν Ψυχικήν σας γαλήνην, ὅσον εἶναι δυνατόν φυσικά καί μεῖς θά βοηθήσωμεν νά τήν κρατήσετε τήν Ψυχικήν σας γαλήνην τόσο πιδ πολύ ἀποτελεσματικά θά μπορέσετε νά σκορπίσετε αὐτήν τήν γαλήνην εἰς τοῦς γύρω σας καί νά τοῦς βοηθήσετε νά κάμουν ὀρθοτέρα χρῆσιν τοῦ Θεοῦ δώρου τῆς σκέψεως.

Σᾶς λέγω ἡ κρίσις, ἡ φοβερή κρίσις πέρασε. Δέν λέγω ὅτι δύσκολες ἡμέρες δέν ἔρχονται, ὄχι δυσκολώτερες ἀπό αὐτές πού ἔχουν περάσει. Ἐπιμένω ἡ κρίσις πέρασεν, ὑπομονή, καί θά ἀνατέλλουν καλύτερες ἡμέρες. Ὅμως, ὅταν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος καί ἔχομεν πιδ φωτεινές ἡμέρες, σᾶς προειδοποιῶ, μέσα στό ἄπλετο φῶς θά διακρίνετε τά ἐρείπια καί θά μπορέσετε νά κάμετε ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν, περισσότερο παρά τοῦ ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τώρα μέσα στό μισοσκοτάδο τῆς καταστάσεως. Δέν ἔχει ὅμως σημασίαν. Ὁ κόσμος ἀπό τά ἐρείπια θά ξανακτίσῃ καί σεῖς θά τόν βοηθήσετε νά συνεχίσῃ τήν ζωὴν μὲ τήν γαλήνην καί τήν ἀγάπην.

Σ' ἄλλον τόν κόσμον ὑπάρχει ἡ ἴδια δοκιμασία πού ὑπάρχει τώρα στήν Κύπρον, μπορῶ νά πῶ καί σέ μερικά μέρη τοῦ κόσμου ἡ δοκιμασία ἦτο χειροτέρα, σέ πολύ μεγαλύτερον βαθμόν. Ἐλπίζω ὅμως αὐτῆ ἡ δοκιμασία νά συνετήσῃ καί νά ἀποβῆ εἰς ὄφελος τῶν δοκιμασθέντων.

Ἀφῆστε τήν καρδίαν σας νά ἀκτινοβολῇ τήν ἀγάπην.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐρώτησις: Διδάσκαλε, ὑπάρχει πρόθεσις, μήπως, τῶν εἰσβολέων νά καταλάβουν τήν Λευκωσίαν;

Διδάσκαλος: Ὅχι. Καί αὐτοί εὐρίσκονται μέσα σέ σύγχυσιν καί δέν ξέρουν τί τοῦς γίνεταί. Αὐτά τά κάμουν κατόπιν σχεδίου διὰ νά ἀποδείξῃ ὁ Νεκτάς ὅτι οἱ Τοῦρκοι καί οἱ Ἕλληνες δέν εἶναι δυνατόν νά ζήσουν ἀρμονικά μαζί.

Ἐάν τολμήσουν νά εἰσβάλλουν εἰς τήν Λευκωσίαν δέν θά τοῦς ἀρέσῃ. Δέν μὲ ἐνδιαφέρῃ ὁ στρατός. Ὑπάρχουν καί ἄλλες δυνάμεις Σπύρο.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".